

[Johan Poulsen.]

tredjedel er mig bekendt for størstedelens vedkommende tilvejebragt ved midler fra den grønlandske konjunkturfond, hvortil som nævnt også færinger yder deres bidrag, således at færingers økonomiske indsats i nævnte foretagende dels er direkte gennem $\frac{1}{3}$ af aktiekapitalen, dels indirekte gennem deres bidrag til konjunkturfonden.

Under hensyn til det anførte er der et spørgsmål, som melder sig umiddelbart for os færinger, nemlig dette: hvordan ordnes forholdet med hensyn til at fiske netop til denne virksomhed? Kan færøske fartøjer og fartøjer, der tilhører danske statsborgere, der ikke har fast bopæl i Grønland, fiske og sælge deres fangst til den nævnte filet- virksomhed ganske på linje med grøn- lændere og andre i Grønland fastboende danske statsborgere, d. v. s. tage fisken, hvor den er at finde, f. eks. også inden for 3 mile grænsen?

Det er givet, at det har været forudsæt- ningen, når man fra anden rigsdansk side er gået ind i nævnte samarbejde, og det må formentlig være indlysende for alle, at hvis det ikke bliver tilfældet, betager man dermed alle uden for Grønland boende danske statsborgere lysten til samarbejde og inve- steringer i grønlandske virksomheder til varig skade for den videre udvikling i Grøn- land.

Som det sikkert vil være ærede medlem- mer af det høje ting bekendt, blev der i 1959 ved forhandling mellem en af det færøske hjemmestyre valgt delegation og det grønlandske landsråd opnået en over- enskomst om, at færinger i en vis årrække skulle have ret til at fiske med åbne både ud fra 8 nærmere angivne steder på den grønlandske kyst. Jeg går ud fra, at gen- nemførelsen af det foreliggende lovforslag intet vil ændre i denne overenskomst, og at færinger fremover som hidtil inden for de i overenskomsten nævnte tidsfrister bibehol- der deres rettigheder.

Det foreliggende lovforslag vil efter at være ophøjet til lov efter mit skøn være en udpræget rammelov, hvis egentlige indhold først senere vil blive præciseret ved en ministeriel bekendtgørelse. Bopælsklausulen i forbindelse med en så vidtgående beføjelse til en enkelt minister burde mane til nær- mere eftertanke. Ikke sådan at forstå, at

jeg betvivler den pågældende højtærede ministers gode vilje til at fremme sagen mest og bedst muligt, men det forekommer mig principielt forkert, at folketinget på et så ømfindtligt område overlader til admi- nistrationen at foreskrive de nærmere be- stemmelser ved ministerielle bekendtgørel- ser. Her er et område, hvor folketingets årvågne indstilling er i høj grad påkrævet. Jeg føler mig imidlertid beroliget på det punkt efter at have erfaret, at den højt- ærede minister har forelagt og fået godkendt den endelige formulering af den pågældende bekendtgørelse af det udvalg, der har haft sagen til behandling. Jeg kan også udtale min tilfredshed med, at den højtærede mini- ster for Grønland over for samme udvalg har udtalt, at bekendtgørelsen også vil inde- holde en bestemmelse om, at danske stats- borgere uden fast bopæl i Grønland umid- delbart får adgang til uden særlig tilladelse at drive erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt i zonen fra 3 til 12 sømil.

Det er vel næsten overflødigt i denne forbindelse at minde om, at en udpræget beskyttelseslovgivning er et tveægget sværd; en sådan lovgivning lægger almindeligvis en bremse på det frie initiativ, hvorved den almindelige udvikling hæmmes. Monopol- tiden er et slående eksempel i så henseende. En vis konkurrence og plads for det private initiativ vil i Grønland som i ethvert andet land være nødvendige forudsætninger for en frugtbar udvikling på længere sigt.

Den anskuelse er da også blevet mere og mere almindelig både blandt førende per- sonligheder i selve Grønland og i inter- esserede kredse uden for Grønland, at tids- punktet nu snart må være inde, da mange af fortidens snærende bånd bør fjernes og afløses af tilstande, hvorunder alle danske statsborgere uanset bopæl kan gå ind i et samarbejde til gavn for alle, ikke mindst for grønlænderne. Det er formentlig som udtryk herfor, at loven skal optages til revision senest i folketingsåret 1964-65.

Sammenfattende kan færingers og andre i Grønland ikke-fastboende statsborgeres rettigheder til at drive de i lovforslaget om- handlede erhverv efter lovens ikrafttræden den 1. juni dette år opgøres således:

1) frihed til i zonen 3-12 sømil at drive de i loven omhandlede erhverv uden særlig tilladelse,